

EMOTIES EN DETAIL

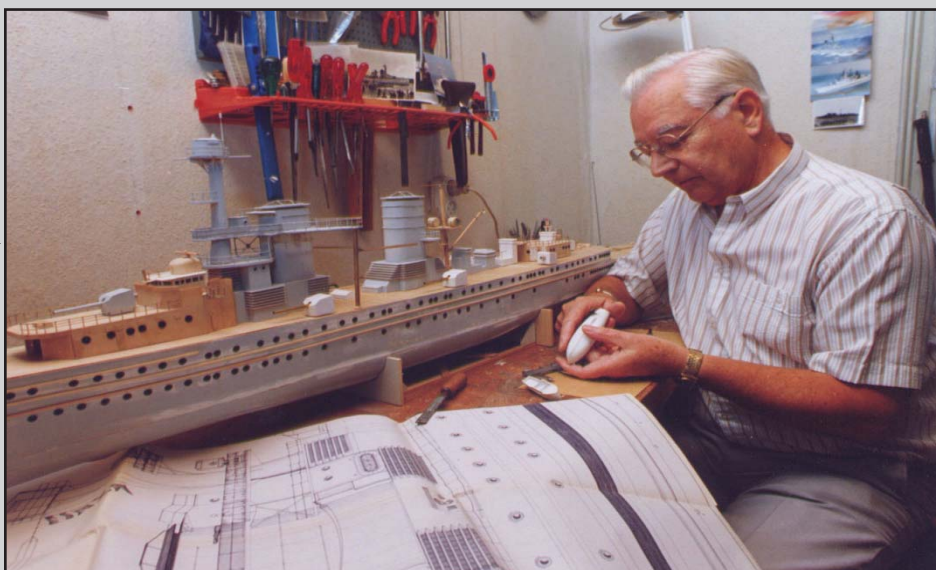
Joop van Asten, gepensioneerd constructietekenaar, heeft een oog voor detail. Dit blijkt wel uit de modelschepen, die als twee druppels water lijken op de marineschepen waarvan ze zijn afgeleid. Dat zijn werk goed is, blijkt wel uit het feit dat twee jaar geleden een van zijn modellen - de onderzeeboot O 21 - hem een plaatsje opleverde als exposant bij de open dagen in Den Helder

Tot zijn grote verdriet werd van Asten op zijn ogen afgekeurd toen hij zich na de oorlogsjaren bij de KM aanmelde. Het was daarom niet de marine, maar de luchtmacht waar hij terecht kwam. Hier werkte hij jaren bij de verbindingdienst "ik heb ooit nog eens op een Harvard meegevlogen", zegt hij, gebarend naar een model van dit vliegtuigje. Maar ondanks die zichtbare her-

Rechts: Momenteel staat de Hr. Ms. Java op stapel

innering aan zijn luchtmachtverleden, zijn het toch schepen die de toon aangeven in zijn werkkamer. De basis voor van Astens hobby werd gelegd toen zijn zoon hem vroeg of hij de Hr. Ms. Van Nes wilde nabouwen. Van

Asten, altijd al geboeid door de zee, twijfelde geen moment. Hij verzamelde tekeningen bij het Historisch Museum, en voltooide het fregat in anderhalf jaar. Dat smaakte naar meer, en zo verees de Hr. Ms. Zuiderkruis waar bij hij alles zelf maakte uit de meest onverwachte grondstoffen: isolatierubber voor de toevoerslangen, paperclips voor de klimmast en zelfs vitrage voor de vangnetten. Het resultaat was verbluffend. "er wordt veel aandacht besteed aan Amerikaanse en Engelse schepen terwijl Nederlandse oorlogsbodems altijd al ondergeschikt zijn geweest", klaagt

van Asten. Vandaar zijn specialisering op vaderlandse marinevaartuigen.

Piepzak

Van al zijn modelschepen beschouwt van Asten de onderzeeboot O 21 als de mooiste. Wijzend naar de twee dekbuizen zegt hij "Dat zie je tegenwoordig niet meer op de onderzeeboten. Ze werden onder andere gebruikt bij het torpederen van een Duitse U boot in de Tweede Wereldoorlog". De detaillering van het model is verbazend: niets ontbreekt. Naast de hek- en boegbuizen is zelfs de jol ingebouwd. "Die benutten ze voor spionagedoeleinden" legt hij uit. Voor van Asten betekent de boot heel veel, omdat zijn

oudste broer er in de oorlogsjaren op voer. "Het niet weten wat er zich toen heeft afgespeeld, was voor mij de reden om de O21 na te bouwen". Die onwetendheid heeft te maken met het feit dat zijn broer weinig losliet. "Het enige verhaal dat hij ooit vertelde was hoe de Japanners dieptebommen hadden gegooid die de wanden van de beroemde onderzeeboot naar binnen drukten. "Reken maar dat die mannen in hun piepzak hebben gezeten". Op zoek naar materiaal stuitte hij op het boek "Onder de bloedvlag van de O21 (1940-45)". Dat bracht hem bij een oude vriend van zijn broer die op een goede dag naar het model kwam kijken. "Minuten lang kon hij niets zeggen, en de tranen liepen over zijn wangen". vertelt van Asten Hij hoopt nog een keertje een onderzeeboot van de T-klasse de Tijgerhaai na te bouwen, waarop zijn oudste broer ook heeft gevaren. Maar zijn allergrootste wens blijft om zelf eens een tocht met een onderzeeboot te maken. "Om het gevoel te krijgen wat mijn broer heeft gehad".

tekst: Ed Spil/Foto's AVDKM

Trots kijkt van Asten naar twee van zijn modellen: Hr. Ms. Zuiderkruis en onderzeeboot O 21.